

8. Kommissionen er enig om, at den Form, hvorunder Affindelsen træffes, bør være en saadan, at den bærer Præget af Uroffeltighed. Flere Medlemmer have derfor meent, at det vilde være rigtigst, at de Summer, der maatte blive tilstaaede Island som bestandigt Tilskud, opføres som en fra Kreditors Side uopfigelig Statsgjæld, og at der altsaa udstedes uopfigelige Statsobligationer for Beløbet.

9. Kommissionen er enig om Islands Forpligtelse til at bidrage til de fælles Statsformødenheder (idet dog denne Forpligtelse efter Bjerrings og Rughorns Formening ikke bør gjøres gjældende); derimod have Meningerne været deelte om, hvilke de Statsformødenheder ere, til hvilke Island er pligtigt at yde Bidrag, samt om, hvorledes et slikt Bidrag skulde fastsættes, og om Tiden, naar det skulde indtræde. Bjerring, Rughorn, Stephensen og Tscherning formene, at ved fælles Statsformødenheder maa her forståes dem, der grundlovmæssig ere betegnede som saadanne. Stephensen og Tscherning formene yderligere, at Island bør være pligtigt til efter de Regler, som nærmere maatte blive fastsatte, dog høiest efter de samme Regler som de øvrige Landsdele, at yde sin Andeel af den ved Monarkiets Budgetter fastsatte Tilskudssum for Landsdelene. De formene fremdeles, at det bør forbeholdes Statsmagten, ligesom det er fæstet i de andre Landsdele, at tage de fornødne Forholdsregler for at bestemme saavel Bidragets Størrelse som Tiden, naar det skal udredes, og den hertil knyttede Repræsentationsret. Disse to Medlemmer antage ogsaa, at Værnepligten og visse Naturalydelser høre til de Gjenstande, som Monarkiet gennem sin Lovgivning er berettiget til at benytte, dog saaledes, at Tilvebringelsesmaaden hører under den islandfke Landsdeels Selvbestemmelse. Paa den anden Side erkjende de, at alle de herhen hørende Spørgsmaal sandsynligviis i en lang Række af Aar ikke ville faae nogen praktiff Betydning.

Det af Sigurdsøn gjorte Forslag om Dpfyldeisen af den heromhandlede Forpligtelse gaar ud paa, at fra den Tid, den af ham

foreflaaede Affindelsessums Annuum eller mere bliver betalt, skal Island yde Tilskud til de almindelige Statsformødenheder med et fast aarligt Beløb af 20,000 Rd.

10. Det er Stephensen og Tschernings Mening, at Dampskibsforbindelsen med Island bør vedligeholdes uden Udgift for dette. Bjerring og Rughorn formene, at Udgifterne ved denne Forbindelse bør afholdes paa samme Maade som Udgifterne til det islandfke Regeringssvæsen i Kjøbenhavn. Det Spørgsmaal er blevet reist, om dette Anliggende ikke rettest maatte betragtes som hørende under Statens almindelige Postvæsen. Sigurdsøn formener, at der bør forbeholdes Althinget en Stemme i dette Anliggende, saaledes at det paa sin Side maatte have Ret til at deeltage i Arrangementets Bestemmelse.

11. Stephensen og Tscherning foreslaae, at Statsregnskabet, der skal aflægges offentlig, vedbliver for Islands Vedkommende at være henlagt under Kongerigets Statsrevision.

12. Det er Kommissionens Formening, at ved Indførelsen af de ved det Ovenstaaende tilfattede Foranstaltninger bør, med de efter Forholdets Natur nødvendige Undtagelser, al Forbindelse mellem Kongerigets og Islands Finantser ophøre, og at Kongerigets Lovgivningsmagt fra samme Tid bør ophøre at have Noget med Islands Finantssvæsen og Lovgivning at gøre, samt al af det tidligere Fællesskab flydende Mellenregning bortfalde.

Det er af Sigurdsøn blevet bragt i Forslag, at Kommissionen opfordrer Regeringen til snarest muligt at bevirke Udførelsen af forskjellige for Island vigtige administrative Reforme. De øvrige Medlemmer formene, at det ligger udenfor Kommissionens Hverv at fremsætte en saadan Opfordring til Regeringen, og de kunne derfor, saavel af denne som af andre Grunde, der ere nærmere udviklede i den blandt Bilagene værende Fremstilling, ikke tiltræde dette Forslag. Flere Medlemmer finde dog, at der er Anledning til at udtale det Duffe, at Regeringen snarest muligt træffer de fornødne Skridt til at samle